

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **V. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2015, č. j. OAM-516/ZA-ZA02-ZA02-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 7. 2015, č. j. OAM-519/ZA-ZA02-ZA02-2015 rozhodl žalovaný o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že žádost je nepřípustná dle ust. § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

Žalobce v žalobních námítkách doručených zdejšímu soudu dne 20. 7. 2015 uvedl, že byl ve správním řízení zkrácen na svých právech, správní orgán svým rozhodnutím porušil ust. § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“), neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, nezjistil všechny rozhodné

okolnosti a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, a napadené rozhodnutí tak nelze považovat za přesvědčivé. Dále nepřihlédl pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo, neprovedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci, ve svém odůvodnění neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při vyhodnocení podkladů a výkladů ustanovení zákona o azylu. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Zároveň podal návrh na přiznání odkladného účinku dle ust. § 73 s.ř.s. Žalobu doplnil podáním ze dne 6. 8. 2015, sice určením data doručení rozhodnutí žalobci, tj. dne 9. 7. 2015.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 3. 9. 2015, č. j. 22 Az 20/2015-27 nebyl žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného přiznán odkladný účinek. Usnesení nabylo právní moci dnem 8. 9. 2015.

K obsahu žalobního návrhu podal žalovaný dne 7. 9. 2015 následující vyjádření:

Žalovaný s žalobou nesouhlasí, považuje důvody v ní uvedené za irelevantní. Navíc jsou formulovány způsobem natolik obecným, že z nich nelze dovodit, v čem konkrétně spatřuje žalobce pochybení, kterých se měl správní orgán dopustit při posuzování jeho žádosti o mezinárodní ochranu.

Jak již žalovaný předeslal ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, v nynějším případě se jedná o druhou žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu, podanou na zdejším území. Pro úplnost konstatuje, že dne 18. 7. 2014 bylo vydáno na základě žalobcovy první žádosti rozhodnutí č. j. OAM-186/ZA-ZA14-LE21-2014 o neudělení mezinárodní ochrany. Dne 30. 12. 2014 Krajský soud v Brně rozhodnutím č. j. 22 Az 10/2014-42 zamítl žalobu směřující do tohoto správního rozhodnutí, dne 14. 5. 2014 pak Nejvyšší správní soud rozhodnutím č. j. 9 Azs 36/2015-36 odmítl pro nepřijatelnost žalobcovu kasační stížnost proti rozhodnutí brněnského krajského soudu, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nabylo právní moci dne 15. 5. 2015.

Žalobce neuvedl v opakované žádosti žádné nové skutečnosti, jež by vyvolaly nutnost meritorně posoudit jím uvedené problémy. V průběhu správního řízení postupoval žalovaný v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o azylu, správního řádu i s.ř.s. Jeho postup ani napadené rozhodnutí netrpí vadami, jež v obecné rovině v žalobě uvádí žalobce. Neopomněl zohlednit v odůvodnění rozhodnutí rovněž bezpečnostní situaci na ..... K podrobnému popisu průběhu správního řízení o poslední jeho žádosti odkazuje správní orgán na spisový materiál ve věci shromážděný.

Nadto žalovaný připomíná, že dne 12. 8. 2015 bylo zahájeno (dosud pravomocně neukončené) správní řízení o žalobcově v pořadí již třetí žádosti o mezinárodní ochranu.

Vzhledem k obsahu žaloby nelze dle názoru žalovaného považovat toto podání v jeho stávající podobě za způsobilé zpochybnit jím učiněné závěry, které jej vedly k vydání rozhodnutí. Žalobce neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, co konkrétně žalovanému rozhodnutí vytýká a jaké předpoklady jej vedou ke konstatování porušení uvedených zákonných ustanovení.

Žalovaný trvá na správnosti vydaného rozhodnutí, žalobní námitky považuje za skutkově neurčité a nedůvodné. Nejsou z nich zřejmá pochybení, jež jsou v obecné podobě odkazem na jednotlivá zákonná ustanovení správního řádu a soudního řádu správního řádu žalovanému vytýkána. Pokud nedojde k doplnění žaloby stran skutkových námitek, trpí podání nedostatkem, pro který lze dle názoru žalovaného takový návrh odmítnout ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. V této souvislosti odkazuje žalovaný např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 43/2003-38 ze dne 22. 1. 2004, v němž je poukazováno na nezbytné doplnění skutkových důvodů, jež žalobce vedou k tvrzení o nezákonnosti postupu či rozhodnutí žalovaného.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti má žalovaný za to, že námitky obsažené v podané žalobě nejsou způsobilé zpochybnit rozhodnutí žalovaného.

Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl, pokud neshledá důvody pro její odmítnutí ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 3. 6. 2015. Je státním občanem ..... s ukrajinskou národností, svobodný, bezdětný, pravoslavného vyznání. Má středoškolské vzdělání. Nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání, v současné době má zdravotní problémy (ledviny, páteř). V ČR bydlí jeho matka a vlastní sestra, obě mají povolen dlouhodobý pobyt. S otcem se nestýká, nemá o něm žádné informace. O mezinárodní ochranu žádají matčin druh i jeho dcera. Rozhodnutí opustit ..... dne 29. 3. 2014 bylo podmíněno okolností, že jej navštívili neznámí lidé, žádali, aby šel pracovat do ..... Tlačili jej násilím do autobusu a bili. Díky pomoci souseda, který vyběhl z domu s puškou v ruce a který žadateli pomohl, měl možnost útočníkům utéci. Do ČR přicestoval mikrobusem přes Polsko na cestovní pas a platné české vízum, doklady mu zajistila jeho matka. Důvod žádosti o mezinárodní ochranu bylo zajištění léčení po napadení neznámými osobami, tuto možnost na ..... nemá, neboť léčení by bylo pro něho finančně značně nákladné, z důvodu finanční situace by si je nemohl dovolit. Má rovněž strach i z návratu, aby jej útočníci nenašli. V ČR prodělal operaci nosní přepážky a nosních mandlí. Cílem je na území ČR se vyléčit a studovat. V ČR žije jeho rodina, je zde spokojený, žádná hrozba mu nehrozí, naproti tomu v případě návratu na ..... měl obavy, že jeho život bude v nebezpečí, nebyl schopen ale specifikovat jakým způsobem.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany již podruhé. První žádost byla podána dne 30. 4. 2014, jejím důvodem byla skutečnost, že měl ve své vlasti problémy, neboť nějací muži jej chtěli získat na práci pro stavební firmu v ..... Následovně se od svých přátel dozvěděl, že se nejedná o práci v ....., nýbrž o nasazení do bojů v rámci .... konfliktu na straně proruských separatistů. Násilím jej chtěli dostat do přistaveného autobusu, fyzicky jej napadli a způsobili mu zranění. Byl vystaven výhrůžkám ze strany těchto osobám. Správní orgán na základě šetření v zemi původu i důvodů uvedených žalobcem rozhodl dne 18. 7. 2014 o neudělení mezinárodní ochrany, žaloba proti rozhodnutí byla krajským soudem dne 30. 12. 2014 zamítnuta. Na základě kasační stížnosti žalobce v rámci řízení před Nejvyšším správním soudem byla žaloba dne 14. 5. 2015 odmítnuta pro nepřijatelnost.

Ve spise je založena i lékařská zpráva MUDr. Pírkové ze dne 22. 5. 2015 potvrzující druh onemocnění.

Správní orgán při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného vycházel dále i z doložených materiálů a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na ..... Materiály, z nichž vycházel, specifikoval v odůvodnění rozhodnutí, soud na ně poukazuje.

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Posouzení věci krajským soudem v Brně:

Krajský soud v Brně zdůrazňuje, že řízení o udělení mezinárodní ochrany je zcela mimořádný institut, jehož smyslem je ochrana cizinců, kteří pocítují důvodnou obavu před pronásledováním v zemi původu nebo případně pocítují důvodnou obavu z hrozby nebezpečí vážné újmy ve věci jejich potenciálního návratu do země původu. Správní orgán tak v případě opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany shledal naplnění podmínek pro zastavení řízení s tím, že se jedná o žádost nepřipustnou ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu, dle kterého: *„žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.“* Výklad citovaného ustanovení a jeho aplikace ve vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem je přitom předmětem sporu projednávané věci.

V této souvislosti soud předepisuje, že citované ustanovení bylo do zákona o azylu nově doplněno zákonem č. 379/2007 Sb. (s účinností ode dne 21. 12. 2007), a to v souladu se směrnicí Rady 2005/85/Es ze dne 1. 12. 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání odnímání postavení uprchlíka (dále jen „procedurální směrnice“); jedná se tedy o důsledek transpozice procedurální směrnice, kterou Česká republika provedla právě výše uvedeným zákonem s cílem postihnout případy opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany podávaných ze stejných důvodů jako žádosti předchozí. Článek 25 odst. 2 procedurální směrnice totiž stanoví konkrétní případy, kdy členské státy mohou považovat žádost za nepřipustnou s tím, že pod písmenem f) je stanoven případ, kdy žadatel po pravomocném rozhodnutí podal stejnou žádost.

Tato výchozí pozice pro posouzení žádosti jako nepřipustné je pak dále rozvinuta v článku 32 procedurální směrnice, který blíže řeší případy opakovaných (následných) žádostí o udělení mezinárodní ochrany v témže členském státě s tím, že tyto žádosti nejprve podléhají předběžnému posouzení. V jeho rámci je pak posuzováno, zda opakovaná žádost obsahuje nové skutečnosti či zjištění, které významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za uprchlíka podle směrnice Rady 2004/83/Es ze dne 29. 4. 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohly žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (článek 32 odst. 4). Pokud tomu tak je, mohou

členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti, a to za předpokladu, že dotyčný žadatel nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést tyto nové skutečnosti či zjištění, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek (článek 32 odst. 6).

Ust. § 10a písm. e) zákona o azylu je tedy jakousi transpoziční syntézou problematiky podání opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany tak, jak je upravena v procedurální směrnici. Z dikce citovaného ustanovení zákona o azylu lze přitom dovodit nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat:

- 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění;
- 2) musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení.

Ad 1) Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurálních směrnic nutno považovat nikoliv jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Ostatně v jiných případech by nové správní řízení pozbývalo jakéhokoliv smyslu, protože jeho výsledek by byl předem daný a ve svém důsledku by takové správní řízení nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti vnímaným jakožto dosahování žádoucích výsledků s co nejmenšími možnými náklady.

Ad 2) Ve vztahu k druhé z uvedených podmínek je třeba vyjít z toho, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 2. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005-86, www.nssoud.cz „Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nereálná. Jedině žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“ Pro úplnost lze ještě odkázat na rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003-42, www.nssoud.cz, v němž bylo uvedeno, že: „Správní orgán není povinen hodnotit jiné skutečnosti než ty, které žadatel o azyl uvedl jako důvody, pro které o azyl žádá.“ Proto pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57, www.nssoud.cz, dle kterého: „...byla-li by matka nezletilé stěžovatelky v dalším řízení před správním orgánem úspěšná, tj.

bylo-li by shledáno, že je v zemi původu pronásledována, resp. byl-li by shledán její odůvodněný strach z pronásledování v zemi původu nebo hrozba nebezpečí vážné újmy, mohla by v novém řízení o udělení mezinárodní ochrany uspět i její nezletilá dcera.“

Lze tedy uzavřít, že ust. § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. *res iudicata*, resp. v daném případě *res administrata*. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění obou výše uvedených podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí tak, jako tomu svědčí skutkové okolnosti projednávané věci.

Soud zjistil ze správního spisu, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky již druhou v pořadí, dne 12. 8. 2015 bylo zahájeno (dosud pravomocně neukončené) správní řízení o, v pořadí již třetí, žádosti o mezinárodní ochranu.

Z průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žalobce je státním občanem ....., s .... národností, je svobodný, bezdětný, pravoslavného vyznání, nikdy proti němu nebylo vedeno trestní stíhání, v současné době má zdravotní problémy s ledvinami a se zády. .... opustil dne 29. 3. 2014 poté, co za ním přijeli neznámí lidé a chtěli, aby pro ně šel pracovat do ....., Tlačili jej násilím do autobusu a bili jej. Na základě zásahu jeho souseda, který vyběhl z domu s puškou v ruce, čímž mu pomohl, před útočníky utekl. Telefonicky se spojil s matkou, která má dlouhodobý pobyt v ČR spolu s jeho vlastní sestrou, matka mu zajistila doklady nutné pro vycestování. Dále v ČR žije matčin druh a jeho dcera, oba rovněž žadateli o mezinárodní ochranu. Tvrdil, že se stále léčí po napadení neznámými lidmi. Na ..... takovou možnost nemá, léčení by bylo značně finančně náročné, jeho finanční situace mu však tuto možnost nedává. Obával se z návratu na ..... s tím, že by jej nenašli útočníci. Domníval se, že v případě návratu na ..... je jeho život v nebezpečí, ale nedokázal specifikovat jakým způsobem. Z průběhu správního řízení bylo zjištěno, že se u něho jedná již o žádost o udělení mezinárodní ochrany v pořadí druhou. Důvodem první žádosti byla skutečnost, že by lidé, kteří se ho snažili přemluvit k práci v ....., nenechali ho na ..... žít, obával se, že by ho zabili. Dále uvedl, že by chtěl žít se svou matkou. Další důvody vyloučil. Po posouzení důvodů uvedených jmenovaným pro podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, nutno konstatovat, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se na ..... opětovně vrátit, jak uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti, tj. obava z napadení lidmi, kteří se jej pokusili pod pohnutkou práce v ..... zverbovat pro účast na bojích na východě ..... Správní orgán již ve svém prvním rozhodnutí týkající se první žádosti jmenovaného o mezinárodní ochranu konstatoval, že uvedenému azylovému příběhu žadatele nevěří, neboť považuje za nepravděpodobné, že by se ruská strana pokoušela takovýmto způsobem získávat vojáky v západní ..... Žalovaný argumentoval tím, že by to podrývalo dlouhodobě deklarovanou pozici ....., jakožto strany, která se v konfliktu neangažuje a taktéž by to nezůstalo bez povšimnutí ukrajinských státních orgánů. Dále uvedl, že o těchto aktivitách nehovoří ani informační zdroje, které se konfliktem na .... dlouhodobě zabývají a které správní orgán při svém rozhodování použil. V rámci předchozího řízení byl rovněž

zhodnocen i žadatelův zdravotní stav, jmenovaný neuvedl, že by potřeboval specializovanou či ve vlasti nedostupnou zdravotní péči. Řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce, resp. rozhodnutí správního orgánu bylo potvrzeno i rozsudky Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu.

Porovnáním skutečností uváděných jmenovaným v předcházejícím řízení se skutečnostmi v aktuálním správním řízení soud doznal, že tyto jsou totožné, tj. obava z napadení soukromými osobami, které žalobce pokusili se pod záminkou práce v .... zverbovat pro účast v bojích na východě ..... na straně proruských separatistů. Pokud se týká tzv. nové skutečnosti, a sice jeho špatném zdravotním stavu a potřebě léčby, je třeba zdůraznit, že tato byla žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a ten tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud by ji považoval za natolik závažnou. Naopak v rámci prvního řízení uvedl žadatel, že je zdrav, léky používal jen poté, co byl na ..... zbit a bolela ho záda. Potíže s ledvinami si léčil již během svého pobytu na .... O problémech se zády v souvislosti s fyzickým napadením neznámými osobami se v průběhu předchozího řízení nezmiňoval, tuto skutečnost neuvedl ani v doplňujícím pohovoru ze dne 11. 6. 2014. Otázka jeho zdravotního stavu byla řešena i v rozsudku krajského soudu v Brně ze dne 30. 12. 2014, kdy bylo konstatováno, že jeho zdravotní stav ani popis zdravotních obtíží neprokazoval, že by vyžadoval specializovanou či ve vlasti nedostupnou léčbu. Pokud se týká zdravotních obtíží s ledvinami, tyto léčil již na ...., tzn., že ve vlasti měl přístup k dostatečné léčbě. Co se týče nově deklarované léčby zad, pak vzhledem k původu jejich vzniku, má soud za to, že tyto potíže by musely být žalobci známy již v průběhu prvního řízení, neuvedl-li je, pak pouze vlastním zaviněním způsobil, že tato údajná nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Z uvedeného důvodu proto i lékařská zpráva MUDr. Pírkové ze dne 22. 5. 2015 neměla dostatečnou právní sílu a správně byla žalovaným vyhodnocena jako irelevantní.

Žalovaný dále čerpal i z dostupných informací o situaci na ..... a zjistil, že v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by zdůvodňovala opodstatněnost nově podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z dostupných informací, které získal žalovaný na základě listinných materiálů, které jmenovitě uvedl v odůvodnění rozhodnutí, vyplývá, že zhoršená bezpečnostní situace na ...., která je způsobena střety proruských separatistů s ..... bezpečnostními složkami, je geograficky omezena na části dvou z celkových 24 správních oblastí ..., a to na oblasti .... a ..... V ostatních částech .... je bezpečnostní situace stabilní. S přihlédnutím k faktu, že žadatel na .... nežil ani v jedné z uvedených problémových oblastí, ale v oblasti Volyňské, která se nachází na západě země při hranicích s .... (samotné město ...., které žadatel uvedl jako svou poslední adresu na ...., je od ..... hranic vzdáleno asi 30 km), má správní orgán za to, že by žadateli nehrozila v případě návratu na .... vážná újma z důvodu probíhajícího konfliktu na východě země. Dle dostupných informací nehrozí žadateli v případě návratu na ... ani žádné obtíže jakožto neúspěšnému žadateli o mezinárodní ochranu a má také možnost obrátit se na orgány státu ve věci žádosti o pomoc v případě porušování jeho práv a svobod ze strany soukromých osob.

Dle názoru správního orgánu tak na .... nedošlo k závažným změnám stran obecné bezpečnostní situace v zemi, které by si vyžadovaly opětovné posouzení žádosti výše jmenovaného ohledně možnosti jeho návratu do vlasti.

Ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu soud ve shodě s právním názorem žalovaného uzavírá, že ve věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť žadatel neuvedl a ani žalovaný nezjistil ve vztahu k obecné bezpečnostní situaci v zemi jeho původu, taktéž ve zdravotním stavu jmenovaného žádnou novou skutečnost odůvodňující opětovné hodnocení jeho žádosti, tedy skutečnost, která by vyžadovala nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. Vzhledem k tomu, že ve věci byly naplněny podmínky stanovené v ust. § 10a písm. e) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla správně shledána nepřipustnou.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná a proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. byla zamítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová